

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

22 noiembrie 2012 *

„Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 121/2006 — Importuri de cabluri din oțel originare, printre altele, din India — Decizia 2006/38/CE — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 8 alineatul (9) — Angajamente oferite în cadrul procedurilor antidumping”

În cauza C-552/10 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 19 noiembrie 2010,

Usha Martin Ltd, cu sediul în Kolkata (India), reprezentată de V. Akritidis și de E. Petritsi, dikigoroï, precum și de F. Crespo, avocat,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de B. Driessen, în calitate de agent, asistat de G. Berrisch, Rechtsanwalt, și de N. Chesaites, barrister,

Comisia Europeană, reprezentată de T. Scharf și de S. Thomas, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâte în primă instanță,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a treia, domnul K. Lenaerts, domnii G. Arestis (raportor), J. Malenovský și T. von Danwitz, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: doamna A. Impellizzeri, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 3 mai 2012,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Usha Martin Ltd solicită Curții anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 9 septembrie 2010, Usha Martin/Consiliul și Comisia (T-119/06, Rep., p. II-4335, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a respins acțiunea având ca obiect anularea, pe de o parte, a Deciziei 2006/38/CE a Comisiei din 22 decembrie 2005 de modificare a Deciziei 1999/572/CE privind acceptarea angajamentelor oferite în cadrul procedurilor antidumping privind importurile de cabluri din oțel originare, *inter alia*, din India (JO 2006, L 22, p. 54, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 164, denumită în continuare „decizia în litigiu”) și, pe de altă parte, a Regulamentului (CE) nr. 121/2006 al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1858/2005 de instituire a unui drept antidumping la importurile de cabluri din oțel originare, printre altele, din India (JO L 22, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 136, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”).

Cadrul juridic

- 2 Dispozițiile care reglementează aplicarea unor măsuri antidumping de către Uniunea Europeană sunt cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 (JO L 77, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 171, denumit în continuare „regulamentul de bază”).
- 3 Articolul 8 din regulamentul de bază, intitulat „Angajamente”, prevede la alineatele (1), (7) și (9):

„(1) Cu condiția ca în urma unei examinări preliminare pozitive să se fi constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia poate accepta oferte prin care exportatorii se angajează în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să-și revizuiască prețurile sau să nu mai facă exporturi la prețuri de dumping în cazul în care, în urma consultărilor specifice ale comitetului consultativ, aceasta este convinsă că prejudiciul cauzat de dumping este eliminat. În acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii instituite de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau taxele definitive instituite de Consiliu în temeiul articolului 9 alineatul (4), după caz, nu se aplică importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor cu modificările ulterioare. Creșterile de preț efectuate în temeiul acestor angajamente nu sunt mai mari decât este necesar pentru a se elimina marja de dumping și trebuie să fie mai scăzute decât marja de dumping în cazul în care sunt suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei comunitare.

[...]

(7) Comisia trebuie să ceară oricărui exportator de la care s-a acceptat un angajament să furnizeze periodic informații privind îndeplinirea angajamentului respectiv și să autorizeze verificarea informațiilor pertinente. Refuzul de a respecta aceste obligații este considerat o încălcare a angajamentului.

[...]

(9) În caz de încălcare sau de retragere a unui angajament de către una dintre părți sau în caz de retragere a acceptării angajamentului de către Comisie, acceptarea angajamentului se retrage, după consultări, printr-o decizie sau printr-un regulament al Comisiei, după caz, iar taxa provizorie instituită de Comisie în conformitate cu articolul 7 sau taxa definitivă instituită de Consiliu în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) se aplică automat, cu condiția ca exportatorul în cauză să fi avut posibilitatea să-și prezinte observațiile, cu excepția cazului în care și-a retras chiar el angajamentul.

Orice parte interesată sau orice stat membru poate furniza informații care să conțină elemente ce atestă la prima vedere existența unei încălcări a unui angajament. Evaluarea ulterioară efectuată pentru a stabili dacă a avut sau nu loc o încălcare a angajamentului se încheie, în mod normal, în termen de șase luni, dar în niciun caz în mai mult de nouă luni de la prezentarea unei cereri argumentate corespunzător. Comisia poate cere ajutorul autorităților competente din statele membre în vederea monitorizării angajamentelor.”

Istoricul cauzei

4 Istoricul cauzei este expus la punctele 2-19 din hotărârea atacată după cum urmează:

„2 Reclamanta, Usha Martin Ltd, este o societate de drept indian care produce cabluri din oțel și le exportă, printre altele, către Uniunea Europeană. Reclamanta și societatea Wolf au constituit întreprinderea comună Brunton Wolf Wire & Ropes, cu sediul în Dubai (Emiratele Arabe Unite). Brunton Wolf Wire & Ropes produce de asemenea cabluri din oțel pe care le exportă către Uniune.

3 La 12 august 1999, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (CEE) nr. 1796/1999 al Consiliului privind instituirea unui drept antidumping definitiv și perceperea cu titlu definitiv a dreptului provizoriu instituit la importurile de cabluri din oțel originare din Republica Populară Chineză, Ungaria, India, Mexic, Polonia, Africa de Sud și Ucraina și închiderea procedurii antidumping referitoare la importurile originare din Republica Coreea (JO L 217, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 19, p. 189).

[...]

5 Cota individuală a taxei antidumping aplicată reclamantei prin considerentul (86) al Regulamentului nr. 1796/1999, precum și prin articolul 1 alineatul (2) era de 23,8 %. Conform articolului 2 din Regulamentul nr. 1796/1999, cablurile din oțel exportate de societățile care au oferit angajamente acceptate de Comisia Europeană, printre care se afla și reclamanta, erau exonerate de taxa antidumping în cauză.

6 Prin angajamentul oferit în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază, reclamanta s-a obligat, printre altele, să respecte prețurile minime de vânzare stabilite pentru exporturile către Uniune, pentru a garanta eliminarea efectelor prejudiciabile ale dumpingului.

7 De asemenea, reclamanta s-a obligat ca fiecare vânzare a produsului în cauză să fie însoțită de o factură conformă cu angajamentul (denumită în continuare «factură conformă»), mai precis o factură care să conțină elementele prevăzute în anexa VI la angajament (punctul 4.1 din angajament). În temeiul punctului 4.2 din angajament, reclamanta s-a obligat să nu emită facturi conforme pentru «produse neacoperite de angajament». Potrivit punctului 4.3 din angajament, reclamanta «este conștientă de faptul că, dacă se dovedește că a emis facturi conforme care nu respectau clauzele angajamentului [menționat], Comisia are dreptul să declare că declarația de conformitate pe care [ea] a dat-o pe factura în cauză nu este valabilă și să informeze cu privire la acest lucru autoritățile vamale competente din statele membre, fără a se aduce atingere astfel posibilității instituțiilor comunitare de a lua orice măsură prevăzută [la punctul] 8 din angajamentul [menționat]».

8 În plus, reclamanta și-a luat angajamentul de a notifica Comisiei, în fiecare trimestru, în rapoarte detaliate, conform specificațiilor tehnice solicitate, toate vânzările sale de cabluri din oțel în Uniune, inclusiv vânzările de cabluri din oțel care nu sunt acoperite de angajament, și de a coopera cu Comisia, furnizându-i orice informație pe care aceasta o consideră necesară pentru a se asigura că angajamentul este respectat (punctul 5 și anexele II, III, IV și V la angajament).

9 În plus, în temeiul punctului 6 din angajament, reclamanta a acceptat obligația de a nu eluda dispozițiile angajamentului, de exemplu prin neperfectarea directă sau indirectă a unor aranjamente de compensare cu clienți în Uniune.

10 În sfârșit, punctul 8 din angajament, denumit «Încălcări sau retrageri», prevede că:

«[Reclamanta] este conștientă de faptul că, fără a se aduce atingere [punctului] 8.3:

- nerespectarea prezentului angajament sau refuzul de a coopera cu Comisia [...] în cadrul urmării respectării angajamentului menționat va fi considerată o încălcare a acestuia; va fi considerată încălcare și nedepunerea rapoartelor impuse în temeiul [punctului] 5 în termenele prevăzute, cu excepția cazului de forță majoră;
- atunci când aceasta are motive să considere că angajamentul este încălcat, Comisia [...] are dreptul să impună imediat o taxă antidumping provizorie pe baza celor mai bune informații disponibile, în temeiul articolului 8 alineatul (10) din regulamentul de bază;
- în temeiul articolului 8 alineatul (9) din regulamentul de bază, atunci când angajamentul este încălcat sau retras de Comisie [...] sau de [reclamantă], se poate institui o taxă antidumping definitivă pe baza faptelor stabilite în contextul anchetei care a avut ca rezultat angajamentul, cu condiția ca [reclamanta] să fi avut posibilitatea să își prezinte observațiile, cu excepția cazului în care chiar aceasta a retras angajamentul.»

[...]

12 Prin intermediul Deciziei 1999/572/CE din 13 august 1999 privind acceptarea angajamentelor oferite în cadrul procedurilor antidumping privind importurile de cabluri din oțel originare din Republica Populară Chineză, Ungaria, India, Republica Coreea, Mexic, Polonia, Africa de Sud și Ucraina (JO L 217, p. 63, Ediție specială, 11/vol. 9, p. 63), Comisia a acceptat, printre altele, angajamentul oferit de reclamantă.

13 În cadrul unei anchete având drept scop verificarea respectării angajamentului, în conformitate cu punctele 5.1 și 5.4 din angajament, Comisia a vizitat sediile reclamantei din India și din Emiratele Arabe Unite, în lunile ianuarie și februarie 2005.

14 Prin scrisoarea din 12 mai 2005, Comisia a informat reclamanta că, în urma anchetei, aprecia că aceasta încălcase angajamentul în trei rânduri și că, în consecință, intenționa să retragă acceptarea angajamentului.

15 Prin scrisorile din 20 mai, din 29 august și din 6 septembrie 2005, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la încălcarea angajamentului și la retragerea avută în vedere de Comisie.

16 La 8 noiembrie 2005, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1858/2005 din 8 noiembrie 2005 de instituire a unui drept antidumping definitiv asupra importurilor de cabluri din oțel originare din Republica Populară Chineză, India, Africa de Sud și Ucraina în urma unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază (JO L 299, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 43, p. 113). Prin Regulamentul nr. 1858/2005, Consiliul a decis că măsurile antidumping aplicabile importurilor de produs în cauză originare, printre altele, din India, instituite prin Regulamentul nr. 1796/1999, trebuiau prelungite pentru încă cinci ani.

- 17 Prin [decizia în litigiu], Comisia a decis să retragă acceptarea angajamentului privind importurile de cabluri din oțel oferit de reclamantă și, în consecință, să modifice Decizia 1999/572 privind acceptarea angajamentului. În același timp, la 23 decembrie 2005, Comisia a prezentat Consiliului o propunere de regulament privind retragerea acceptării angajamentului și instituirea unei taxe antidumping definitive împotriva reclamantei [documentul COM(2005) 541 final].
- 18 În decizia [în litigiu], Comisia a constatat trei încălcări ale angajamentului. În primul rând, analiza documentelor contabile ale reclamantei a scos la iveală faptul că, în rapoartele trimestriale referitoare la vânzări care au fost remise de reclamantă Comisiei, nu au fost incluse cantități importante din produsul în cauză, care nu erau acoperite de angajament, contrar celor prevăzute la punctul 5.2 și la primul paragraf din anexa IV la angajament. În al doilea rând, Comisia a constatat că mărfurile în cauză au fost vândute de reclamantă importatorilor săi afiliați stabiliți în Regatul Unit și în Danemarca și au fost cuprinse în facturile conforme, cu încălcarea punctelor 4.2 și 4.3 din angajament. În al treilea rând, verificarea efectuată la sediile Brunton Wolf Wire & Ropes în Dubai a dezvăluit că anumite cabluri din oțel au fost exportate din Emiratele Arabe Unite către Uniune și au fost declarate ca fiind originare din Emiratele Arabe Unite, deși acestea erau în realitate de origine indiană.
- 19 Astfel, Consiliul a adoptat la 23 ianuarie 2006 [regulamentul în litigiu]. În temeiul articolului 1 din regulamentul [în litigiu], reclamanta a fost retrasă de pe lista societăților scutite de taxe antidumping definitive. În consecință, taxa antidumping definitivă în cotă de 23,8 %, aplicată reclamantei în temeiul considerentului (86) și al articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1796/1999 și prelungită prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1858/2005, a fost instituită cu privire la importurile produsului în cauză fabricat de reclamantă și exportat către Uniune.”

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 5 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 19 aprilie 2006, reclamanta a introdus o acțiune având ca obiect, pe de o parte, anularea, în măsura în care aceste acte ale dreptului Uniunii o privesc, a deciziei, precum și a regulamentului în litigiu și, pe de altă parte, obligarea Consiliului și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 6 În susținerea acțiunii în primă instanță, reclamanta a invocat două motive întemeiate pe încălcarea principiului proporționalității, precum și pe o eroare de drept, pe o nemotivare și, respectiv, pe un abuz de putere în ceea ce privește originea produselor în cauză.
- 7 Prin intermediul primului motiv, reclamanta susținea că, în temeiul principiului proporționalității, cele două nereguli evidențiate de Comisie, și anume omisiunea furnizării unui raport cu privire la vânzările neacoperite de angajament și, respectiv, folosirea unor facturi conforme, nu constituiau încălcări importante ale acestui angajament care să permită Comisiei să îi aplice o sancțiune atât de aspră precum retragerea acceptării angajamentului.
- 8 Tribunalul a respins acest prim motiv considerând în esență, la punctele 53-55 din hotărârea atacată, că încălcarea unui angajament este suficientă prin ea însăși pentru a atrage retragerea acestuia și că principiul proporționalității nu se aplică în ceea ce privește aplicarea propriu-zisă a taxelor antidumping ulterioară acestei retrageri. Astfel, o asemenea retragere a acceptării angajamentului atrage instituirea de taxe antidumping definitive pe importurile în cauză și legalitatea retragerii acceptării unui angajament, prin natura sa, nu poate fi analizată în raport cu principiul menționat.
- 9 În ceea ce privește al doilea motiv invocat de reclamantă în susținerea acțiunii formulate, Tribunalul, la punctul 58 din hotărârea atacată, l-a înlăturat ca inoperant și, prin urmare, acesta a respins acțiunea în totalitate.

Concluziile părților

- 10 Prin recursul formulat, recurenta solicită Curții:
- cu titlu principal, anularea în totalitate a hotărârii atacate, precum și a deciziei și a regulamentului în litigiu în măsura în care aceste acte din dreptul Uniunii o privesc,
  - cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și
  - obligarea Consiliului și a Comisiei la suportarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor pe care recurenta le-a efectuat în cadrul procedurii în fața Tribunalului.
- 11 În memoriul în răspuns, Consiliul solicită Curții:
- cu titlu principal, respingerea recursului,
  - cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii sau trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și
  - obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului.
- 12 În memoriul în răspuns, Comisia solicită respingerea acțiunii și obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în cadrul procedurii de recurs, cât și în cadrul celei în primă instanță.

Cu privire la recurs

Argumentele părților

- 13 Prin intermediul motivului unic, recurenta susține că Tribunalul a statuat, în mod eronat, că încălcarea unui angajament este suficientă prin ea însăși pentru a atrage retragerea acestuia și că, întrucât o astfel de retragere echivalează cu aplicarea propriu-zisă a taxelor antidumping, căreia nu i se aplică principiul proporționalității, rezultă că legalitatea retragerii acceptării unui angajament, prin natura sa, nu poate fi pusă în discuție în raport cu acest principiu.
- 14 Recurenta susține de asemenea că Tribunalul a denaturat în mod vădit faptele considerând, la punctul 48 din hotărârea atacată, că „nu se contestă faptul că reclamanta nu a respectat angajamentul în cauză”, în măsura în care această afirmație lasă să se înțeleagă, în mod greșit, că recurenta ar fi recunoscut că a încălcat angajamentul în sensul articolului 8 din regulamentul de bază, ceea ce nu este cazul în speță. Astfel, aceasta nu ar fi admis niciodată că erorile și neregulile comise erau de o gravitate suficientă pentru a constitui încălcări ale angajamentului în sensul articolului 8 alineatul (9). Pe de altă parte, toate aceste produse acoperite de angajament erau vândute sub prețul minim, în timp ce celelalte produse neacoperite de angajament erau în mod real supuse taxelor antidumping adecvate, iar procesul de verificare funcționa în mod eficient, cu deplina cooperare a recurenteii.
- 15 În special, reclamanta susține că decizia de retragere a acceptării angajamentului, în temeiul articolului 8 alineatul (9) din regulamentul de bază, constituie o etapă care precedă aplicarea taxelor antidumping și care echivalează cu un act al instituțiilor Uniunii supus controlului instanței în lumina principiului proporționalității. Aceasta consideră că orice decizie referitoare la angajamentele luate în temeiul acestui articol 8, în special acceptarea unui angajament, condițiile impuse de acesta și retragerea sa provizorie, poate fi supusă controlului instanței din punctul de vedere al acestui principiu. Potrivit recurenteii, o abordare diferită ar însemna să se confere instituțiilor Uniunii și în special Comisiei o

putere de apreciere nelimitată atunci când aplică același articol 8. Pe de altă parte, neaplicarea principiului menționat îndeplinirii angajamentului ar avea ca rezultat de asemenea să elimine necesitatea unei motivări în deciziile prin care Comisia retrage angajamente și imposibilitatea de a supune validitatea acestor acte și a motivelor lor controlului instanței.

- 16 În ceea ce privește argumentele întemeiate pe o pretinsă denaturare a faptelor la punctul 48 din hotărârea atacată, Consiliul amintește că, cu ocazia anchetei administrative și a procedurii în fața Tribunalului, reclamanta nu a contestat niciodată concluzia Comisiei potrivit căreia reclamanta, pe de o parte, omisese să menționeze, în rapoartele adresate acestei din urmă instituții, vânzările produsului respectiv care nu erau acoperite de angajament și, pe de altă parte, înscrisesse în facturi conforme vânzările produsului respectiv neacoperite de angajament și, în consecință, aceasta nu își respecta angajamentul. În consecință, afirmația Tribunalului, cuprinsă la punctul menționat 48, ar fi exactă. În ceea ce privește afirmația potrivit căreia a doua teză a punctului 51 din hotărârea menționată ar putea lăsa să se presupună că reclamanta recunoscuse importanța încălcărilor angajamentului, Consiliul consideră că acest punct se limitează să trimită la Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2002, Arne Mathisen/Consiliul (T-340/99, Rec., p. II-2905), și la cele două condiții care trebuie îndeplinite pentru ca Comisia să poată în mod legal să retragă acceptarea unui angajament și să instituie o taxă antidumping definitivă.
- 17 Potrivit Consiliului, modul de redactare a articolului 8 alineatul (9) din regulamentul de bază implică fără ambiguitate că retragerea acceptării unui angajament este o consecință directă a unei încălcări a acestuia, la fel cum instituirea unei taxe antidumping este o consecință directă a retragerii acceptării angajamentului. Nu ar exista nicio distincție între încălcările importante și încălcările minore ale angajamentului. Atunci când un exportator oferă un angajament, iar Comisia îl acceptă, revine acestui exportator sarcina de a respecta toate condițiile acestui angajament. Consiliul amintește că angajamentele sunt întemeiate pe o relație de încredere între exportator, care, prin angajament, are posibilitatea de a evita plata taxelor, și Comisie. Aceasta din urmă are obligația față de industria Uniunii să asigure ca angajamentele să fie la fel de eficiente precum instituirea de taxe antidumping.
- 18 Consiliul consideră că decizia de a retrage acceptarea unui angajament în cazul încălcării acestuia din urmă nu este supusă unui control distinct al proporționalității unei astfel de decizii de retragere. Cu toate acestea, Consiliul amintește că Comisia poate să retragă acceptarea unui angajament numai dacă constată că a existat o încălcare a condițiilor enunțate în angajament. Or, o astfel de constatare este supusă controlului jurisdicțional ordinar.
- 19 În sfârșit, Consiliul subliniază că recurenta nu a susținut niciodată că articolul 8 alineatul (9) din regulamentul de bază aducea, ca atare, atingere principiului proporționalității prevăzând că orice încălcare a unui angajament este suficientă pentru a permite Comisiei să retragă acceptarea acestui angajament.
- 20 Comisia împărtășește observațiile Consiliului cu privire la fondul litigiului. În plus, aceasta amintește că articolul 8 din regulamentul de bază nu conferă recurentei niciun drept de a beneficia de un angajament și că această instituție dispune de o largă marjă de apreciere pentru a decide dacă acceptă sau nu acceptă un angajament oferit de o întreprindere. În realitate, motivul invocat de recurentă conduce la contestarea validității regulamentul de bază ca atare din punctul de vedere al principiului proporționalității, în măsura în care reiese cu claritate din modul de redactare a acestui regulament că Comisia este abilitată să impună taxe antidumping în cazul în care a existat o încălcare a angajamentului. Comisia susține că interpretarea acestui articol 8 propusă de recurentă, dacă ar fi admisă, ar aduce în mod grav atingere eficienței angajamentelor care sunt destinate să aibă același efect precum taxele antidumping, și anume să pună capăt efectului prejudiciabil al dumpingului.
- 21 Comisia susține că este obligată să pună capăt unui dumping prejudiciabil și că, în această privință, controlul executării unui angajament are o importanță crucială. Pentru acest motiv, încălcările tehnice privind obligațiile de a comunica informații ar fi foarte importante, în măsura în care acestea au drept

scop să permită Comisiei să își îndeplinească obligația de control al respectării angajamentului. Articolul 8 alineatul (7) din regulamentul de bază ar lăsa o marjă de apreciere foarte redusă Comisiei în această privință, prevăzând că, în cadrul acestui control, refuzul de a respecta obligațiile angajamentului trebuie considerat o încălcare a acestuia.

Aprecierea Curții

- 22 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit articolului 8 alineatul (1) din regulamentul de bază, în cazul în care s-a constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia poate accepta oferte prin care exportatorii se angajează în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să își revizuiască prețurile pentru a evita să facă exporturi cu produsele menționate la prețuri de dumping în cazul în care aceasta este convinsă că prejudiciul cauzat de dumping este eliminat prin acest angajament.
- 23 În speță, de la punctul 12 din hotărârea atacată reiese că Comisia a decis să accepte angajamentul oferit de reclamantă potrivit căruia aceasta din urmă s-a obligat să respecte prețurile minime de vânzare stabilite pentru exporturile de cabluri din oțel către Uniune, pentru a garanta eliminarea efectelor prejudiciabile ale dumpingului.
- 24 Astfel, având în vedere finalitatea articolului 8 din regulamentul de bază, în temeiul angajamentului la care subscriesese, reclamanta era obligată nu numai să asigure respectarea efectivă a acestuia, ci și să efectueze o monitorizare eficientă a îndeplinirii acestui angajament cooperând cu Comisia în cadrul relației de încredere pe care se bazează acceptarea unui astfel de angajament de către aceasta din urmă.
- 25 La punctul 48 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că reclamanta nu își respectase angajamentul, în primul rând, prin încălcarea obligației sale de a furniza rapoarte trimestriale cu privire la vânzările produsului în cauză neacoperite de angajament și, în al doilea rând, prin încălcarea obligației sale de a nu emite facturi conforme pentru produsele neacoperite de acest angajament.
- 26 Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului său unic, care trebuie analizat în primul rând, reclamanta susține că Tribunalul a denaturat în mod vădit faptele constatând că reclamanta recunoscuse o încălcare a angajamentului său în sensul articolului 8 din regulamentul de bază, în condițiile în care aceasta ar fi susținut întotdeauna că nu exista o încălcare gravă a acestui angajament.
- 27 În această privință, trebuie amintit că o denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile dosarului, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (Hotărârea din 3 septembrie 2009, Moser Baer India/Consiliul, C-535/06 P, Rep., p. I-7051, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 28 Trebuie arătat că din hotărârea atacată reiese că recurenta nu a contestat niciodată concluzia Comisiei potrivit căreia, pe de o parte, ea omisese să menționeze, în rapoartele adresate acestei instituții, vânzările produsului respectiv care nu erau acoperite de angajament și, pe de altă parte, înscrisese în facturi conforme vânzările produsului respectiv neacoperite de angajament. Prin urmare, în mod întemeiat Tribunalul a statuat că reclamanta nu își respectase condițiile angajamentului.
- 29 În măsura în care recurenta încearcă să pună în discuție aprecierea faptelor efectuată de Tribunal contestând în mod esențial faptul că acesta din urmă a considerat că condițiile angajamentului nu au fost respectate, acest argument trebuie să fie declarat inadmisibil întrucât urmărește să obțină o reexaminare a aprecierilor de fapt realizate de Tribunal, în privința căreia Curtea nu este competentă în cadrul unui recurs.

- 30 În ceea ce privește critica potrivit căreia Tribunalul, la punctul 51 din hotărârea atacată, a lăsat să se înțeleagă că reclamanta nu ar fi contestat că a săvârșit erori grave, aceasta trebuie înlăturată ca rezultând dintr-o lectură eronată a punctului menționat. Astfel, constatarea Tribunalului potrivit căreia „reclamanta nu contestă faptul că aceste condiții sunt îndeplinite” nu implică în niciun fel că Tribunalul consideră că aceasta din urmă admisesese că a săvârșit erori grave. Dimpotrivă, raționamentul realizat de Tribunal la punctul 51 este axat pe considerația potrivit căreia „orice încălcare” a angajamentului determină automat retragerea acceptării acestuia fără a fi necesar să fie calificată amploarea încălcărilor săvârșite.
- 31 În ceea ce privește primul aspect al motivului unic al recurente, aceasta din urmă reproșează Tribunalului că a considerat, în mod eronat, în special la punctul 51 din hotărârea atacată, că aceasta nu contestă existența unei încălcări importante a angajamentului în sensul articolului 8 alineatul (9) din regulamentul de bază, dispoziție care autorizează Comisia să retragă angajamentul. În opinia recurente, decizia de retragere a acceptării angajamentului, în temeiul acestei dispoziții, constituie o etapă care precedă aplicarea taxelor antidumping și implică o putere de apreciere a Comisiei supusă controlului instanței Uniunii în lumina principiului proporționalității.
- 32 Desigur, din articolul 8 alineatul (9) din regulamentul de bază reiese că aplicarea taxei antidumping intervine în mod automat în caz de retragere de către Comisie a acceptării angajamentului. În schimb, Comisia dispune de puterea de apreciere sus-menționată în cadrul evaluării efectuate pentru a califica natura angajamentului încălcat și, în conformitate cu principiul proporționalității, pentru a determina dacă este sau nu este necesar să se retragă acceptarea angajamentului. În aceste condiții, exercitarea acestei puteri de apreciere, în mod contrar față de ceea ce Tribunalul a considerat la punctele 51 și 55 din hotărârea atacată, face obiectul unui control din partea instanței Uniunii.
- 33 Astfel, articolul 8 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul de bază prevede că evaluarea Comisiei efectuată pentru a stabili dacă a avut sau nu a avut loc o încălcare a angajamentului se încheie, în mod normal, în termen de șase luni, dar în niciun caz în mai mult de nouă luni de la prezentarea unei cereri argumentate corespunzător introduse de orice parte interesată sau de orice stat membru pentru a fi examinată existența unei astfel de încălcări.
- 34 În speță, astfel cum se amintește la punctul 28 din prezenta hotărâre, de la punctul 48 din hotărârea atacată reiese că reclamanta nu își respectase angajamentul prin încălcarea obligației sale, pe de o parte, de a furniza rapoartele trimestriale necesare și, pe de altă parte, de a nu emite facturi conforme pentru produsele neacoperite de angajament. În această privință, din considerentul (26) al deciziei în litigiu rezultă că Comisia „consideră că obligația de a furniza rapoarte exacte privind vânzările sau de a include, în facturile corespunzătoare, mărfurile care nu fac obiectul angajamentului nu este o dispoziție minoră sau secundară”. Potrivit aceluiași considerent, aceasta apreciază că „Comisia poate controla în mod eficient un angajament, poate stabili dacă este respectat și dacă efectele prejudiciabile ale dumpingului au fost eliminate [numai] dacă se află în posesia tuturor detaliilor privind vânzările spre Comunitate din produsul în cauză. În cazul în care rapoartele privind vânzările sunt incomplete sau inexacte, se pune la îndoială respectarea angajamentului în toate elementele sale de către societate, [așadar] [r]espectarea formalităților declarative trebuie considerată astfel ca făcând parte integrantă din obligațiile principale ale societăților în cauză”.
- 35 În plus, este vădit că îndeplinirea de către Comisie a controlului angajamentelor depinde de fiabilitatea documentelor furnizate în exercitarea angajamentului contractat de exportatorul în cauză. Prin nerespectarea unei astfel de obligații de informare care rezultă dintr-un angajament precum cel în discuție în speță, exportatorul rupe legătura de încredere care este necesară relației de cooperare instituite printr-un astfel de angajament. Astfel, o asemenea încălcare a condițiilor angajamentului menționat riscă să îl priveze pe acesta de utilitatea sa. În astfel de condiții, obligațiile de informare trebuie să fie considerate ca fiind principale pentru buna funcționare a sistemului angajamentelor care permite să se evite aplicarea taxelor antidumping.

- 36 Trebuie amintit că obiectivul articolului 8 din regulamentul de bază, care urmărește să garanteze eliminarea efectelor prejudiciabile ale dumpingului suferite de industria Uniunii, se bazează în principal pe obligația de cooperare a exportatorului, precum și pe controlul îndeplinirii corecte a angajamentului la care acesta din urmă a subscriș.
- 37 Astfel, recurenta nu a reușit să demonstreze că această apreciere a Comisiei, potrivit căreia ea nu și-a respectat o obligație principală, este eronată.
- 38 Astfel, argumentele reclamantei reproduse la punctele 27-43 din hotărârea atacată nu sunt de natură să infirme calificarea de către Comisie a obligațiilor încălcate de reclamantă ca fiind obligații principale.
- 39 Dat fiind că nu se contestă faptul că recurenta nu și-a respectat angajamentul în ceea ce privește atât obligația sa de a furniza rapoarte trimestriale cu privire la vânzările produsului în cauză neacoperite de angajament, cât și pe aceea de a nu emite facturi conforme pentru produse neacoperite de angajament și că, în consecință, aprecierea privind existența unei încălcări a unei obligații principale a acestuia nu poate fi considerată ca fiind eronată, Comisia avea un motiv întemeiat să retragă acceptarea angajamentului la care reclamanta a subscriș și, prin aceasta, ea nu a încălcat principiul proporționalității. În aceste condiții, Comisia avea în plus obligația, conform articolului 8 alineatul (9) din regulamentul de bază, să impună recurentei o taxă antidumping definitivă.
- 40 Ținând seama de ansamblul considerațiilor care precedă, motivul unic invocat de recurentă în susținerea recursului nu poate fi primit și, prin urmare, acesta trebuie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 41 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. În temeiul articolului 138 alineatul (1) din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât recurenta a căzut în pretenții, iar Consiliul, precum și Comisia au solicitat obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, se impune obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul.**
- 2) Obligă Usha Martin Ltd la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.**

Semnături